

लघु सप्तशती स्तोत्रम्

नमो विरिञ्चेर्वरवल्लभायै
नमोऽस्तु ते शङ्करवल्लभायै ।
नमोऽस्तु नारायणवल्लभायै
श्रीचण्डिकायै शरणां प्रपद्ये ॥

ब्रह्माद्यो देवि भवन्ति देवाः
वसिष्ठमुष्या ऋषयश्च सर्वे ।
सिन्दूरवर्णा तरुणार्ककान्तिं
श्रीचण्डिके त्वां सततं स्मरामि ॥

श्रीसिद्धिनाथ भवतो भुवनैकभर्तुः
भाषा परामृतमयी निगमान्तरस्था ।
अेषा त्वनन्यशरणास्य ममाश्रुतस्य
वृत्ता निसर्गकराणावराणालयस्था ॥

ॐ नमश्चण्डिकायै

यत्कर्म धर्मनिलयं प्रवदन्ति तज्ज्ञा
यज्ञादिकं तदभिलं सङ्गं त्वयैव ।
त्वं चेतना यत ईति प्रविचार्य चित्ते
नित्यं त्वदीयचरणौ शरणां प्रपद्ये ॥ 1 ॥

पाथोटघिनाथतनयापतिरेष शेष-
पर्यङ्कलालितवपुः पुरुषः पुराणः ।
त्वन्मोहपाशविवशो जगदंभ सोऽपि
व्याघूर्णमाननयनः शयनं चकार ॥ 2 ॥

तत्कौतुकं जननि यस्य जनार्दनस्य
कर्णप्रसूतमलजौ मधुकैटभाभ्यौ ।
तस्यापि यौ न भवतः सुलभौ निहन्तुं
त्वन्मायया कबलितौ विलयं गतौ तौ ॥ 3 ॥

यन्माहिषं वपुरपूर्वबलोपपन्नं
यज्ञाकनायक पराक्रमजित्वरंच ।
यल्लोकशोकजननप्रतभद्धर्द्ध
तल्लीययैव दलितं गिरिजे भवत्या ॥ 4 ॥

यो धूम्रलोचन ईति प्रथितः पृथिव्यां
भस्मीभूव समरे तव हुङ्कृतेन ।
सर्वासुरक्षयकृते गिरिराजकन्ये
मन्ये स्वमन्युद्धने कृत अेष होमः ॥ 5 ॥

केषामपि त्रिदशनायकपूर्वकाणां
जेतुं न जातु सुलभावपि चण्डमुण्डौ ।
तौ दुर्मदौ सपदि चांबरतुल्यमूर्ते
मातस्तवासिकुलिशात्पतितौ विशीर्षौ ॥ 6 ॥

दौत्येन ते शिव ईति प्रथितप्रभावो
देवोऽपि दानवपतेः सदनं जगाम ।
भूयोऽपि तस्य चरितं प्रथयाञ्चकार
सा त्वं प्रसीद शिवदूति विजृम्भितं ते ॥ 7 ॥

चित्रं तदेतमरैरपि ये न ज्ञेयाः
शस्त्राभिघातपतिताद्गुधिरादपर्षो ।
भूमौ बभूवुरमिताः प्रतिरक्तपीजाः
तेऽपि त्वयैव गिलिता वदने समस्ताः ॥ 8 ॥

आश्चर्यमेतदतुलं यदभूत्सुरारी
त्रैलोक्यवैभवविलुण्ठनपुष्टपाणी ।
शस्त्रैर्निहत्य भुवि शुंभनिशुंभसंज्ञौ
नीतौ त्वया जननि तावपि नाकलोकम् ॥ 9 ॥

त्वत्तेजसि प्रलयकालहुताशनेऽस्मिन्
यस्मिन् प्रयान्ति विलयं भुवनानि सधः ।
तस्मिन् निपत्य शलभा एव दानवेन्द्रा
भस्मीभवन्ति हि भवानि किमत्र चित्रम् ॥ 10 ॥

तत किं गृणामि भवतीं भवतीव्रताप-
निर्वापणप्रणयिनीं प्रणमन्नेषु ।
तत किं गृणामि भवतीं भवतीव्रताप-
संवर्धनप्रणयिनीं विमतस्थितेषु ॥ 11 ॥

वामे करे तद्वितरे च यथोपरिष्ठात
पात्रं सुधारसमृतं वरमातुलुङ्गम् ।
भेदं गदां च दधतीं भवतीं भवानीं
ध्यायन्ति येऽराणानिभ्यां कृतिनस्त एव ॥ 12 ॥

यद्दाराणात्परमिदं षगदंभ यस्ते
बीजं स्मरेदनुदिनं दहनादिः षडम् ।
मायाङ्कितं तिलकितं तराणेन्दुभिन्दु-
नादैरमन्दमिह राज्यमसौ भुनक्ति ॥ 13 ॥

अन्तः स्थिताभ्यजिलजन्तुषु तन्तुः
विद्योतसे बहिरिहाभिलविश्रुपा ।
डा भूरि शब्दरचना वचनातिगासि-
दीनं जनं जननि मामव निष्प्रपञ्चम् ॥ 14 ॥

आवाहनं यजनवर्णनमग्निहोत्रं
कर्मार्षणं त्वयि विसर्जनमत्र देवि ।
मोहान्मया कृतमिदं सकलापराधं
मातः क्षमस्व वरदे बहिरन्तरस्थे ॥ 15 ॥

अेतत्पठेतनुदिनं दनुजान्तकारि
यएडीयरित्रमतुलं भुवि यस्त्रिकालम् ।
श्रीमान् सुभी स विजयी सुभगः क्षमः स्यात्
त्यागी चिरन्तनवपुः कविचक्रवर्ती ॥ 16 ॥

श्रीसिद्धनाथपरनामधेयः
श्रीशंभुनाथो भुवनैकनाथः ।
तस्य प्रसादात् सुलभागमश्रीः
पृथ्वीधरः स्तोत्रमिदं चकार ॥ 17 ॥

प्रथमा विष्णुमाया च द्वितीया चेतना तथा ।
बुद्धिर्निद्रा क्षुधा छाया शक्तिस्तृष्णास्तथाष्टमी
॥ 18 ॥

क्षान्तिर्जातिस्तथा लज्जा शान्तिः श्रद्धा च कान्तिका
।
लक्ष्मीवृत्तिः स्मृतिश्चैव दया दीप्तिस्तथैव च
॥ 19 ॥

तुष्टिः पुष्टिस्तथा माता भ्रान्तिः सर्वात्मिका तथा ।
त्रयोविंशतिसंभ्याता या देवी गणिता शुभा ।
भुक्तिर्भुक्तिर्नदूरस्था शुद्धपाठवतां नृणाम् ॥ 20 ॥

देव्याः स्तवं ज्ञानमयं कृतं यत्
पृथ्वीधराचार्यवरेण सम्यक् ।
यस्योद्धृतं सप्तशतीस्थसारं
सर्वान्वितं तन्निगमस्य सारम् ॥ 21 ॥

॥ इति लघु सप्तशती स्तोत्रं संपूर्णम् ॥